

DAAR WAAR NIETS LUST, LEEFT NIETS

[theatertekst]

Geschreven door
Leanne Marije Reijners

Personages

Hadjira (v): een mens, recent door de god Dionysus omgetoverd in een gestreepte hyena

Silus (m): manenschaap, de obsessieve volgeling van de godheid Dionysus

Faycal (m): hoornadder (duivel), dun en glad, slinks en sluw, op zoek naar volgelingen/slachtoffers

Hamou (m): dunvingergekko, hyperactieve eenzame ziel, zich verschuilend achter vleierij en grapjes

Akila (v): mehari (dromedaris), trouwe dienaar van de mensen (4-beens, 2 acteurs alla War Hors

EERSTE BEDRIJF

Scène I: Kennismaking met Hadjira

Doek is dicht. Lichten dimmen. Een gure wind steekt op.

Een aoud/oed (luit) begint te spelen, muzikant aan de zijkant op het podium (als het doek sluit blijft muzikant zichtbaar).

Hadjira (voice-over)

Gisteren verloor ik mijn borsten,
mijn heupen,
mijn lange, glanzzwarte haren,
mijn vingers
mijn moedervlekken
mijn lippen
mijn mond.

Daarvoor in de plaats groeiden er lange, grijze haren op mijn rug.
Mijn achterbenen werden korter.
Mijn armen wonnen aan spierkracht.
En uit mijn tenen schoten sterk gekromde nagels.
Poef! Ineens! Alsof het de normaalste zaak van de wereld betrof.
Ik was niets bijzonders aan het doen, ik vouwde mijn was.
Lappen textiel bedoeld om mij de schaamte van het naakte lichaam te besparen.
Een schaamte die zich nu heeft verplaatst naar de camouflerende strepen op mijn flanken.
Mijn gebit is vergeeld.
Mijn tandvlees ontstoken.
En waar eerst de zachte huid van mijn vulva zetelde,
zwingelt nu een lap vlees in de vorm van een snikkel.
Een pseudopenis, een geboortekanaal en plasbuis, een machtsmiddel en penetratiekoker.
Nooit eerder heb ik met mijn tong mijn schaamdelen kunnen proeven.
Nu penetreer ik slalomend mijn eigen genitaliën en geniet ik ervan.

Ach, ik praat alsof u mij verstaat.
Maar u verstaat niets van wat ik zeg,
zoals ik zelf ook nooit de taal der dieren verstond.
U kent geen eelt,
zoals ik de eeltlagen onder mijn poten voel veren bij iedere stap.
U kent geen honger,
zoals ik zonder wroeging de onschuld met één beet wil doden.
U kent geen dorst,
zoals ik een plas water wegslurp en elke overgebleven druppel van mijn bek wil likken.
U begrijpt de eindeloze leegte niet.
U leeft in de cirkels van uw dromen en die van uw nageslacht.
Mijn toekomst daarentegen bestaat nu enkel nog uit vergruisd gesteente,
geërodeerde rotsen,
uit krachteloos zand.
Ik wil terug naar de oase van mijn menselijk bestaan.
Ik wil terug naar mijn thuisland waar regen werd beklagd
en men met de zon een vriendschap sloot.
Uw horizon is mijn luchtspiegeling.
Wie een emmer water heeft, breng het me.
Mijn zinnen spartelen in een grenzeloze zandpoel...

'Aman iman'. Water is leven.

Doek gaat langzaam open. We zijn te het midden van de Sahara: her en der zand, een gele smoezelige gloed.

De zon komt op (bewegend licht), verblindt ons eventjes en wanneer deze haar vaste plak aan de hemel krijgt, zien we in het midden van het podium de silhouet van Hadjira. Ze is de gestalte van een gestreepte hyena, gekromde rug, afzichtelijk, en van ons afgedraaid. De schaamte, haar gebrokenheid, vervult elke vezel van haar lichaam.

Langzaam komt ze op de muziek van de aoud tot beweging. Een dans. De treurige dans van de hyena.

Terwijl Hadjira danst:

- sjokt Akila voorbij; Akila schenkt nauwelijks aandacht aan Hadjira.
- kronkelt Faycal voorbij; Faycal probeert Hadjira sissend te intimideren, maar Hadjira blijkt geen angst te hebben voor het dier en reageert lethargisch.
- loopt Silus met hout in zijn armen met flinke pas over het toneel, haastig gevolgd door Hamou.

Hadjira negeert alle dieren en danst door alsof ze in een trance is, totdat ze uiteindelijk weer helemaal alleen is.

Plots verstijft ze midden in haar dans (aoud stopt). We zien haar haar oren spitsen en luisteren. Wij horen echter niets (de stilte neemt het over). Onderwijl zien we haar langzaam ineen krimpen. Hijgend van angst, draait ze zich met grote ogen naar ons, het publiek, toe.

Hadjira

Een liefkozende belediging,
een ijzig bevel dat mijn zinnen tot verleiding bracht.
De stem, zo diep en hemels.
Hoorden jullie 'm niet?
Is mijn gehoor dan zoveel gevoeliger geworden?
Mijn bereik verder?

...

Jullie hoeven me niet zo aan te kijken.
Ik ben nog steeds één van jullie.
Ik ben mens.
Als u een arm of been verliest,
er een pukkel op uw hoofd groeit,
u elkaar afranselt omdat dit goed voelt,
bent u dan geen mens meer?
Dat dacht ik.
Dus stop met kijken.
Ik ben niets dat u niet bent.
Ik ben Hadjira.
Mens.
Vrouwmens!

Hadjira draait zich af van het publiek. Lichten uit.

Scène 2: Hamou en Silus

Lichten aan.

*We zijn terug in de Sahara. Avondzon.
Rechts hangt een groot, kleurrijk tentdoek schuin van boven naar beneden.
Links is een groot rotsblok.
Silus komt op met het hout in zijn armen. Hamou dribbelt er achteraan.*

Hamou

Wacht nou Silus, wacht op mij!

Silus

Ik kan niet wachten!

Hamou

Waarom niet?

Silus kijkt zoekend om zich heen. Hamou gaat uitgeput naast hem staan.

Silus

Stap opzij.

Hamou

Wat?

Silus

Opzij. Een stap.

Hamou zet verschrikt een stap opzij.

Silus legt op de plek waar Hamou stond al het hout neer en begint een vuur te maken.

Hamou

Wat ga je met al dat hout doen, Silus?

...

Silus?

...

Ga je een vvvvuur maken?

Silus

(flauwe imitatie Hamou) "Vvvvuur"?

Als de mensen 't kunnen...

Ik zie niet in waarom wij dan geen vuur zouden kunnen maken.

Hamou

Nou, omdat 't de mensen zijn! Weet je niet meer wat Akila tegen ons zei?

Silus

Wanneer? Honderd jaar geleden? Toen ze nog een "stem" had?

Hamou

"Ken uw plek en gij zult er goedheid voor terug ontvangen."

Silus

En...?

Heb jij er ooit “goedheid” voor terug ontvangen?

Ongemakkelijke stilte.

Maar dan begint Hamou plots als een gek om Silus heen te springen.

Hamou

Maar wat ga je doen, Silus? Wat ga je doen dan?

Kom op, vertel het me, vertel het me!

Silus werpt grijnzend een blik naar de rode hemellucht.

Hamou

NIIIEETT! GA JE DYONISUS EEN OFFER BRENGEN!?

Silus

Offeren? Nee gek!

Hamou

Oooo...

Silus

Wat?

Hamou

Oooo.... Gekkoooo! Ik ben een gekko! Geen gek.

Silus

Wat jij wil: gekkooooo!

Stilte

Hamou

Ma, maar wat ga je dan met dat vuur doen?

Silus

Gewoon, ik ga ‘m eren met mijn dans.

Hamou

Wie? Dionysus!?

Wil je dan toch zoals de mensen zijn!?

Silus

Voor geen goud! Ben geen Akila.

Nee, ik wil hun god... Haal je hun feesten voor de geest, Hamou!

Wijn in overvloed!

Eindelooos gelach!

Opzweepende muziek!

En de seks, o hun heerlijke seks!

Hun lijven vervlechtend onder het zachte schijnsel van de maan.

De borsten naakt, hun haren als wilde hengsten galopperend in de wind.

Zie je het, Hamou? Zie je de passie in hun ogen? De lach op hun monden? De pret op hun wangen?

...

En dus een vreugdevuur!
Ik moet vuur maken, Hamou! Een groot vuur!

Hamou
(bezorgd/angstig) Maar Silus... Dat vuur...

Silus
Ja?

Hamou
Nee. Laat maar. Ik heb niks gezegd...
Goed idee! Goed idee! Mag ik meedoen?

Silus
Jij?

Hamou
Als het mag?

Silus
Ik weet niet of jij dat wel kan.

Hamou
Is het moeilijk dan?

Silus
Kan je vuur maken?

Hamou
Nee

Silus
Nou, daar ga je al.
Geen vuur, geen verering.

Stilte

Hamou
Silus?

Silus
Ja, Hamou.

Hamou
Mag ik misschien met jouw vuur meedoen?

Silus
Heb je een penis?

Hamou

Twee

Silus?

(jaloers) Twee!?

Hamou

Twee halve, hij is in tweeën gesplitst.

Silus

Ach, wat een pech.

Je moet een hele hebben.

Hamou

Kan ik nu niet meedoen?

Silus

Onmogelijk

Stilte

Silus

Hamou?

Hamou

(hoopvol) Ja, Silus?

Silus

Je mag wel kijken.

Hamou

Ow echt!? O, dank je wel, dank je wel!

Silus

Maar eerst moeten we vuur maken.

Hamou

Oh ja, vuur ja! Vuur!

...

Hoe moet dat?

Silus

Weet je dan niks van de mensen, Hamou?

Blazen, gek. Blazen...

Hamou opent de mond in een o-stand, maar spreekt de klank niet meer uit.

Daarvoor in de plaats besluit hij te helpen met blazen.

Al blazend proberen Silus en Hamou het vuur aan te krijgen.

Lichten uit.

Scène 3: Introductie Akila en Faycal

Lichten aan.

Dezelfde avondzon. Gekleurde tentdoek precies gespiegeld aan de andere kant van het toneel, dus links.

Rechtsvoor ligt Akila, de mehari, gras te herkauwen terwijl ze met een lege, holle doch tevreden blik het publiek in kijkt.

Linksvoor ligt ineen gekronkeld Faycal, zijn blik venijnig en scherp.

Na een te lange stilte, zo'n stilte dat het ongemakkelijk wordt:

Faycal

Je hoeft niets te zeggen.

Stilte

Faycal

Ik bedoel: waarom zou je iets zeggen als je tevreden bent?

Het spreken verraadt onvree.

Onvree met het leven.

Jezelf.

Anderen.

Vooral anderen.

Stilte

Faycal

Het wordt donker.

En jij ligt buiten, mijn beste vriend.

(...)

Tevreden.

De kou deert je niet.

De groene landen achter de horizon beroeren je niet.

De stilte van de woestijn, dat is je beste vriend en enige, is het niet?

Stilte

Faycal

En je hebt mij dan. Tenminste, als ik je mijn vriend mag noemen?

Ik ben Faycal, de hoornadder. Nog niet zo lang geleden hier gearriveerd.

Maar je hoeft niet bang te zijn hoor. Ik bijt alleen als ik honger heb.

Nu heb ik altijd honger. Maar jij bent te groot.

En tevreden. Duidelijk tevreden.

Stilte

Faycal

Leven mehari's eigenlijk niet in kuddes?

Ik leef alleen. Vanaf het begin der tijden al gedaan.

Af en toe een babbeltje, een knabbeltje, maar verder / alleen.

...

Waar zijn de anderen, vriend? Hebben ze je verlaten?

Vriendschap is een tikkende tijdbom. Eindig. Altijd eindig.

De vraag is alleen wanneer het eindigt en hoe.
Met een beetje geluk niet meer bij leven,
dat houdt de illusie van eeuwigheid in stand.
Voel jij je eigen eeuwigheid, mehari?
Of sta je meer stil bij de *eindigheid* der dingen?

Stilte

Faycal
Tevreden.
Een tevreden, vriend.
Dat is goed. Goed...

*Faycal kronkelt weg.
Akila richt zich voor het eerst richting Faycal en kijkt hem al kauwend na.
De zon zakt onderwijl steeds verder weg.*

Lichten uit.

Scène 4: Het feest van Silus

*Alles donker, op het schijnsel van de witte maan na. De gure wind is terug. Een schor gehijg van achteren in de zaal.
Hadjira sjokt (nauwelijks zichtbaar) lamlendig langs het publiek. Er zit nog weinig leven in.*

Hadjira
Ik ruik jullie.
De geur van walging.
De geur van angst.
Maar ik ben hier.
Ik zal er altijd zijn.
De smet op jullie bestaan.
De nagel aan jullie doodskest.
De oorzaak van jullie bloedende kinderen.
Wraaaaaah! (*shock effect*)

*Hadjira begint akelig te lachen, zoals de lach van een hyena.
Op het podium gaat plots een klein flikkerend vuurtje aan.
Hyena houdt abrupt met lachen.*

Hadjira
Een vuur! Vuur in het holst van de nacht!
- *Hadjira loopt een paar stappen in verwondering er naartoe.*
U gelooft me dan wel niet,
u denkt dat ik gek ben,
maar de stem sprak tot mij, sprak zelfs vaker tot mij.
Ja, ik weet het zeker nu: de stem leeft in me, zoals het in u leeft, maar u hoort 'm niet.
U weigert te luisteren.
U verklaart uzelf voor gek en dat kan u niet bolwerken.
U heeft uw maskers.
Uw kleding.

Uw schoonheid.
Uw leugens...
Ik was net zo. Ik *ben* net zo.
Ik walg van al wat ik ben geworden.
Maar niet mijn transformatie, nee, de *zelfhaat* heeft me tot beeltenis gemaakt van de meest afschuwelijkste leugen van de mensheid: ijdelheid!
En toen zeide de stem helder en duidelijk:
“Jij walgelijk wezen! Vrees niet het vuur waaruit je ontvlamt!”
En toen moest ik pissen.
Oh, wat moest ik vreselijk nodig pissen!
Ik piste lang en onophoudelijk.
Maar de opluchting was te groot om te dragen.
Ik stampte lachend met mijn poten in de lauwwarme plas.
Keek grijnzend toe hoe een spartelende kever op zijn rug wegspoelde.
En toen begon ik als een gek achter mijn staart aan te rennen!
In cirkels, eindeloos.
Waarom? Geen idee. Maar ik deed het.
Vermoeid plofte ik tenslotte in mijn eigen pies.
Mijn vacht is er nog steeds nat van, voel maar... (*presenteert vacht aan iemand in het publiek*)
(*springt weg*) Dacht u dat ik het niet zou zien, die aarzeling... die razendsnelle inschatting over wat zou moeten zegevieren: beleefdheid of besmetting?
Prima, ik zal voor u buigen zoals ooit de dieren *mij* vreesden.
Ik zal stilletjes mijn weg vervolgen zodat u niet langer hinder van mij heeft,
zodat u naar mij kan kijken,
naar mij kan kijken zolang u wil,
naar mij kan kijken zolang u wil dat het dier aan uw voeten ligt.
Beschikbaar en afstootbaar.

Hadjira slentert verder. Ze richt zich op het vuur, maar heeft nu voor het eerst een andere houding. Alsof ze voor even vergeet dat ze een hyena is.

Hadjira

(als in trance, meer tegen zichzelf gericht dan tegen het publiek; voor het eerst méér vrouw dan hyena)
Valt het u ook niet op? [*de aoud zet in*] Vuur vangt de vluchtigheid van het bestaan in één flikkerende vlam maar onthult daarmee een eeuwigheid, een oerziel, die tijdloos is.
Vroeger bad ik tot God. Nu weet ik niet meer of ik Hem mijn God mag noemen.
Ziet Hij mij nog als de vrouw die ik ben? En begrijpt het beest in mij nog wel wie God is?
Geen mens heeft mij ooit de eenzaamheid zo uitgelegd.
Toen sprak de stem tot mij: “Vuur voedt de vrijmoedigheid van de ziel. Wijs het af en u wijst uzelf af.”
En nu, nu brandt daar in de verte een vuur!

Het vuur laait op. De silhouet van Silus wordt zichtbaar. Hadjira schrikt, springt op het podium en verschuilt zich achter een groot rotsblok. Ze gluurft vol verbijstering naar het maanschaap dat onder het zachte schijnsels van de maan, in het flakkerend licht van het vuur, met de fallus recht omhoog, een sensuele dans opvoert: de sensuele dans van Silus.

*De aoud speelt intenser en intenser.
Silus danst overtuigender en overtuigender,
grijpt dan zijn fallus en begint zichzelf te bevredigen zoals een man.*

*Hadjira raakt helemaal in de ban van wat ze voor zich ziet.
Ze stopt met kijken en begint zichzelf ook te bevredigen.¹
Zowel Hadjira als Silus gaan volledig op in hun zoektocht naar extase.
Dan stopt Silus abrupt (en daarmee ook de aoud).*

Silus

(kijkend naar het rotsblok)
Kijk je wel?

Hadjira schrikt. De extase is compleet verdwenen en de schaamte valt als een deken over haar hele lichaam heen.

Hamou

(schrikt wakker en komt achter rotsblok tevoorschijn)
Huh, wat? Oh, ja... JA! Tuurlijk, Silus!

Hadjira, toch wel opgelucht, kijkt overdonderd naar Silus en Hamou.

Silus

En?

Hamou

Uh, goh.. uh, ja.. PRACHTIG!

Silus

Was het goed?

Hamou

Beter kan het niet.

Silus

Dan zal ik doorgaan.

Hamou

Ja, ga door Silus! Ga door!

Scene 5: De boodschap van Akila

*Silus maakt aanstalten om zijn dans en zelfbevrediging te hervatten (aoud gaat spelen),
maar dan komt Akila het toneel op sjokken (aoud stopt weer).*

Akila houdt vlak voor Silus halt.

Silus

Akila? Ik ben net bezig. Wat is er?

Akila

...

¹ Bijvoorbeeld, ze grijpt haar pseudopenis en stopt haar vinger erin; een combinatie van de menselijke, vrouwelijke wijze van zelfbevrediging en de natuurgetrouwe aanname dat bij vrouwelijke hyena's de stimulatie binnenin de pseudopenis/clitoris plaatsvindt.

Hamou

Misschien wilt ze dat je ophoudt.... Je weet hoe ze is.

Silus

Nee, onmogelijk. Akila's meesters dienen dezelfde god als ik, de enige echte god, de god van extase, de god van eeuwig genot! Ze zou me moeten aanmoedigen, me moeten bedanken!

Akila

Trappelt met haar poot richting het vuur.

Hamou

O, wacht! Ja ja ja, ik weet het! Ik weet het!
We hebben een bordje 'open vuurverbod' over het hoofd gezien, is dat het?

Akila

Schudt haar hoofd.

Silus

Akila, kun je niet gewoon weer eens je stem gebruiken?
Kom, zeg eens Aaaaaaaaaaaaa

Akila

Wendt zich boos af.

Hamou

Misschien wil ze met je meedoen!
(richting Akila) Heb je een hele penis of twee halve?

Silus

Ze is een vrouwtje, gek! Ze heeft geen penis.

Hamou

Dus ze mag niet meedoen?

Silus

Ja maar natuurlijk wel! *(uitnodigend richting Akila)* Als ze dat wil... ?

*Akila stampst deze bozer, maar Hamou en Silus begrijpen er nog steeds niets van.
Dan laat ze plots de schouders hangen en draait ze zich om, klaar om het op te geven.
Ze zou zelfs het podium verlaten, ware het niet dat op dat moment Faycal het toneel op kronkelt.*

Faycal

(richting Akila) Hoowaa, niet zo snel, mijn vriend.
Wellicht kan ik je helpen met dit onfortuinlijke communicatieprobleempje?

Akila

...

Hamou

Nou, dat zou handig zijn!

Silus

En wie ben jij dan wel?

Faycal

O, vergeef me mijn manieren.
Ik ben een vriend van... van....

Hamou

Van Akila?

Faycal

Precies ja, van Akila.
Faycal is de naam.

Akila

Briest kort.

Hamou

Hmm, weet u dat heel zeker?

Faycal

Oh, ja, zeer zeker! Vanochtend, tijdens het zonnen, onze vriendschap bezegeld.
Het was een vredig en vriendelijk gesprek.

Silus

Nou goed dan, voor de draad ermee!
Wat wil Akila ons vertellen?

Faycal

Jullie? Nee, niet jullie.
Als ik me niet vergis ben *jij* het maanschaap hier?

Silus

Nou, *het* maanschaap, *het* maanschaap...
Op dit moment wel de enige ja.

Faycal

Och, wat treurig.
En je heet?

Silus

Silus.

Faycal

Wat ik vermoed dat Akila je probeert te vertellen, Silus, is dat we net allebei hebben vernomen dat de mensen een nieuw feest ter eren van Dionysus voorbereiden.

Silus

Een feest?

Hamou

(verschrikt) Ter “ere” van Dionysus!?

Silus

Ik houd van feesten!

Faycal

Wat een fortuinlijk toeval!

Hamou

Meent u dat nou écht?

Faycal

Waarom zou ik dat niet menen?

Hamou

Silus, laten we gaan!

Silus

Nee, nee.. Ik wil zeker niet gaan. Ik wil meer horen!

Faycal

Dat feest zal een groot vuur hebben, nóg groter dan je hier hebt.

Silus

Een vuur? Ik houd van vuur!

Hamou snelt naar Silus en trekt aan zijn lange manen onder zijn kin.

Faycal

Nou, vandaar dit heugelijke nieuws.

Het vuur wordt namelijk speciaal voor *jou* gemaakt.

Silus

Voor mij?

Hamou

Silus, kom.

Faycal

Voor jou ja.

Hamou

Laten we alsjeblieft gaan.

Silus

Hoe bedoel je voor mij?

Hamou

We maken wel onze eigen vuur.

Faycal

Aan jou valt de eer ten deel dat je je ziel mag geven aan onze hoogste god Dionysus.

Silus

Oh, echt waar!?

Maar, maar... dat doe ik al... nachtelijks...

Hamou

Precies, dat doet hij al.

Kom, Silus, we weten nu wat Akila ons wilde zeggen. We gaan.

Silus

Mij wilde zeggen, Hamou. Het is *mijn* eer!

Waarom doe je zo raar?

Akila geeft Faycal een duwtje met haar neus.

Faycal

(richting Akila) Ja, ja. Rustig, rustig. Ik zal ter zake komen.

Silus

Oh, er is meer!?

Hamou

Dat kan ik me niet voorstellen.

Silus

Vertel!

Hamou

Moet jij je sperma niet lozen?

Ik bedoel: van uitstel komt afstel, Dionysus zal daar niet –

Silus

KLEP DICHT GEKKO!

Ik probeer hier een gesprek te voeren ja!

Hamou

... bindt in.

Faycal

Het feestelijk vuur zal jouw ziel in lichterlaaie zetten.

Je zal branden van genot totdat onze god Dionysus tevreden is.

Stilte

Silus

Wwwat probeert ie me te vertellen?

Hamou

Ik... Ik weet nie.

Silus
Akila?

Akila
...

Silus
Kijkt Faycal vragend aan.

Faycal
Ach, het is een kleinigheid....
Ik weet niet waarom Akila je dit zo nodig wilde vertellen.

Silus
Akila? Toe nou! Zeg het nou! We zijn vrienden!

Akila
Akila haalt haar schouders op.

Hamou
Nee, ik ben je vriend, Silus! Ik!
En je vriend zegt dat het goed is om te gaan.

Silus
Nee, geen denken aan! Niet totdat ik begrijp wat hier gaande is!
Wat gaan ze met me doen, Faycal? WAT!?

Stilte

Faycal
Je zal geofferd worden, geofferd aan Dionysus.

Scene 6: De ontdekking van Hadjira

Hadjira gilt.

Faycal
Wie was dat?

Silus
Ik zal geofferd worden?

Hamou
Het klonk als vanachter dat rotsblok...

Faycal
Laat jezelf zien!
Niets onttrekt zich zomaar aan mijn ogen!

Hadjira komt voorzichtig tevoorschijn. Staart tussen de benen.

Faycal

Zo, zo, een hyena.

Kom maar wat dichterbij. Niet zo verlegen.

We bijten niet. Althans, niet nu...

Hamou

Waarom gilde je?

Hadjira

...

Faycal

Die gekko stelt een goede vraag... Kom op, spreek!

Silus

(aarzelend) Ken ik jou?

Hadjira

Schudt haar hoofd.

Silus

Ik dacht even...

Hamou

Wie ben je dan?

Hadjira

Ik weet eerlijk gezegd niet wie ik ben, maar mijn naam is Hadjira.

Faycal

Je weet niet wie je bent!? HA! We hebben een filosoof in ons midden...

Silus

Gilde je om mij?

Hadjira

Ik denk het.

Silus

Maar we kennen elkaar niet zeg je net.

Hadjira

Nee, maar ik zag je net... ik zag je net –

Silus

Je zag me dansen?

Hadjira

Knikt.

Silus

Was ik goed?

Hadjira

Heel goed.

Hamou

Mega goed!

Silus

En je gilde...

Hamou

Knikt.

Faycal

Een goddeloze!

Weg ermee!

Hadjira

Nee, maar ik geloof wel!

Tenminste, als hij nog in *mij* gelooft...

Hamou

Heb je een penis?

Silus

Hamou, kappen nou!

Hadjira

Nee. Ja. Hoezo?

Hamou

Ja, wat is het nou? Heb je nou een penis of niet?

Faycal

Jij bedoelt niet een 'één of ander godje', maar je bedoelt God, is het niet?

Hadjira / Akila

Duikt beschaamd ineen / stampt met hoef

Faycal

Jij komt niet van hier, hè?

Jij bent nieuw hier. Net als ik.

Hadjira / Akila

Knikt bedeesd / Stampt harder met voet

Hadjira

Is de kameel boos op mij?

Hamou

Kameel. Welke kameel?
Oh je bedoelt Akila!
Akila is een mehari, een dromedaris.

Hadjira

Oh... Sorry, ik wist niet dat –
(*richting Akila*) Heb ik u boos gemaakt?

Faycal

GODVER!

Hadjira

(*verschrikt*) Wat is er?

Faycal

Ik vervloek God. Jóuw God. Een God van niets. Een God van likmevestje! Zijn hemel waarin het lijden van lust verboden is. Ik lijd graag aan mijzelf. Mag dat soms niet meer?

Hamou

Ja, waarom geloof je in God?

Hadjira

Waarom ik in God geloof?

Akila

Loopt stampend op Hadjira af.

Faycal

Ja, goedzo, pak d'r!

Silus

MAG IK IEDEREEN ER ÉVEN OP WIJZEN DAT IK GEOFFERD GA WORDEN?

Akila houdt zich vlak voor Hadjira in. Haar blik intimiderend boos.

Faycal

Och ja, daar waren we gebleven.

Silus

(*imitatie van Faycal*) "Och ja, daar waren we gebleven."
DAAR WAREN WE GEBLEVEN JA!

Hamou

(*richting Hadjira*) Waarom geloof je in God?

Silus

(*richting Faycal*) Waarom verpest jij mijn nacht met zulk waardeloos nieuws!?

Hamou

En wanneer ga je weer weg?

Hadjira

(vlucht van Akila vandaan) Moet ik weg?

Faycal

Waardeloos nieuws? Van mij!?

Ik wilde je dit niet vertellen....

Akila was het die met dit blijde nieuws je toe kwam snellen.

Ik hielp haar slechts.

Hamou

Wilde je blijven dan?

Silus

Maar natuurlijk!

Akila wil me redden!

Ze geeft me de kans om te vluchten.

Ik moet gaan, ik moet weg!

Hadjira

(richting Silus) Ga je weg?

Faycal

En Dionysus dan?

Hadjira

Wie?

Hamou

(minachtende imitatie) "Wie?"

Faycal

Akila wil je niet redden, dom schaap.

Silus

Hoe weet je dat?

Faycal

Zag ze eruit alsof ze je wilde redden?

Ze is slaafs en verslaafd aan de mens.

Zij wil niets anders dan jou op dat offerblok!

Stilte

Hamou

De ochtend zet in.

Faycal

En is de god van 'de' mensen ook niet jouw god, maanschaap?

Voor wie danste je daarnet?

Hadjira

(t kwartje valt, fluisterend) Dionysus...

Hamou

Kom, laten we gaan.

Faycal

Zelfs 't groentje heeft het begrepen.

Hamou

De nacht voorbij.

Voorbij de nacht.

Silus

Ik wil niet dood.

Faycal

Weiger je je god te eren?

Hamou

EÉN, TWEE, DRIE, VIER, HOEDJE VAN PAPIER!

Silus

Hamou?

Hamou

Silus?

Silus

Laten we gaan.

Hamou

Goed.

Silus en Hamou sukkelen het toneel af.

Faycal en Hadjira alleen achter.

Faycal

En jij?

Hadjira

Ik?

Faycal

Van je geloof gevallen?

Hadjira

Geloof? Geloven waarin?

Faycal

Feeën, trollen of astronauten...
De hemel valt altijd te laat.
Te pletter. BOEM! (*theatrale explosie met zijn handen; lacht erbij*)

Faycal lachend af.

*Hadjira blijft in eenzaamheid achter in het ochtendrood van de zon.
Doek dicht.*

TWEEDE BEDRIJF

Scène 7. De twijfel van Hadjira

Doek dicht. De aoud zet in. De wind gaat waaien.

Hadjira (voice-over)

Ik ontwaar ze.

Hoog, fragiel en teder, mijn gedachten gedragen door de wind.

Ik reik naar ze, maar de wind speelt met me en lift ze hoger.

Ik ga op mijn achterbenen staan, als een bezetene sla ik in het niets.

Mijn klauwen breed. De nagels scherp.

Totdat ze plots het randje van de tocht hebben bereikt.

Een voor een dwarrelen ze naar beneden.

Ik probeer ze met mijn bek te vangen.

(twee hapgeluiden)

Ik slik ze door

Herkauw

Bijt kapot

Verscheur

En spuug ze uit.

Ze liggen voor me.

De gedachten van een vrouw.

De gedachten van een hyena.

Plat.

Weerspiegelend.

Fel.

Ik kijk omhoog.

Nieuwe gedachten vallen omlaag, recht uit de zon.

Gedachten aan de tijd.

De eindtijd.

De zondeval.

Verleden. Heden. Toekomst.

Verschroei me!

Vil me!

Stroop mijn vacht!

Ik sta naakt voor je.

Mijn klit hangt tussen mijn benen.

Het genot bekruipt mijn liezen.

Ik denk aan een lul.

Een penetrerende lul.

Een stotende lul.

Een zaligmakende lul...

EEN LUL!

(opwindend gehijg)

Ik ruik je dampende geilheid.

Het kwijlende vocht uit je bek.

Bestijg me! Met je manen in de wind,

kletter de aarde op me neer,

verpletter me onder je gewicht.
ik adem toch wel in en uit.
Ik hijg me naar je toe.
Mijn God! Dionysus.
Waar is je vuil en vocht!?
Besmeur me in de modder van het bestaan.
Wrijf me in.
Verderf mijn zeden.
Vervloek mijn hongerzucht!

(zwaar geadem)

Vergeef me mijn tanden
Vergeef me mijn bloed
Ik ben verminkt
In vlees en botten.
Ik vereer zweetdruppels
Ik buig voor de nacht.
Ik spreid me open.
...
Kom dan...
Klaar me...

Nee! Waag het niet me te bespringen!
Ik ben nog niet uitgedacht.
De gedachten van een vrouw.
De gedachten aan de tijd.
Het einde der tijden.
De zondeval.
Ik ben Hadjira.
Een mens.
Een vrouwmens!

Scène 8. De paniek van Silus

Doek open. Een lege woestijn. De aoud dooft uit.

Silus loopt met gehaaste pas heen en weer over het toneel. Coulisser in, coulisse uit.

Hamou sjokt erachter aan. Ondertussen is Silus hardop in beraad:

Silus

Ik kan niet weggaan!

Hamou

Neeee

Silus

Maar ik moet weggaan!

Hamou

Jaaaa

Silus

Maar ik kan niet weggaan!

Hamou

Neeee

Silus

En ze zullen me gaan zoeken...

Hamou

Jaaaaa

Silus

Ze zullen me gaan martelen.

Hamou

Ik weet niet of –

Silus

Ze zullen me de ogen uitsteken!

Hamou

Ook dat zou ik niet zo –

Silus

Oh wat moet ik doen!?! WAT MOET IK DOEN?

Hamou

Zullen we misschien iets langzame-

Silus

Ik wil niet dood!

Hamou

Doodmoe! Alsjeblieft, iets.. iets langzaa –

Silus

Of ik moet me verstoppen!

Maar waar kan ik me hier verstoppen!?

Kijkt zoekend om zich heen en loopt dan haastig links het toneel af.

Hamou volgt met een zucht.

Doek dicht.

Scène 9. Faycals eerste poging

Doek blijft dicht.

Akila loopt rechts het podium op. Ze stapt hierbij soepeltjes over de muzikant heen.

*Eenmaal midden op het podium gaat ze liggen en gaat herkauwen.
Ze kijkt hierbij stoïcijns het publiek aan, zodat het zelfs een beetje ongemakkelijk wordt.*

Faycal (voice-over)

Akila!
Akila!

*Akila blijft stoïcijns het publiek aankijken; reageert niet op de kreten van Faycal.
Faycal komt ondertussen rechtsvoor op het podium tevoorschijn; hij wil langs de muzikant, maar toeval wil dat dit maar moeizaam gaat. De muzikant beweegt nét telkens zodat Faycal er niet langs kan.*

Faycal

Akila...
(richt zich gefrustreerd tot muzikant) Je zit in de weg.

Muzikant kijkt bezwaard naar Faycal.

Faycal

Ja, jij ja!
Haal jezelf niks in het hoofd.
Een muzikaal verhaal vertellen is niet hetzelfde als er één dirigeren.
Hup, aan de kant.

De muzikant laat Faycal met enige tegenzin erlangs.

Eenmaal bij Akila:

Faycal

Akila toch... Dit zullen je meesters niet waarderen.
Je moest het schaap halen! Niet weggagen...

Akila

...

Faycal

Hoezo!?
Het is heel simpel: haal het terug!

Akila

...

Faycal

Nou niet zo gevoelig gaan doen. Ik had het graag voor je gedaan, maar je ziet het: mijn benen! – ergens in de evolutie kwijtgeraakt. Ik geef Eva graag de schuld.

Akila

Kijkt Faycal daarop boos aan.

Faycal

(Akila sussend) Ach, trek het je niet aan.
Slechts een verzinzel van mijn imaginatie...

Een grapje...

Faycal en Akila staren allebei in het publiek.

Een lange stilte, totdat:

Faycal

Ik vraag me af... ooit een schaap horen krijsen?

Akila

Stopt met kauwen.

Faycal

Het lijkt op een trompet.

Nee, een klarinet.

Als je weet wat dat is.

Dat weet je niet.

Nee...

Stilte.

Faycal

Hij moet krijsen, Akila.

Dionysus wil het.

Jouw meesters willen het.

Akila

Een aarzeling.

Faycal

En nu is hij weg, gevlucht!

Wat moeten de mensen daar wel niet van denken?

Akila draait zich naar Faycal.

Faycal kijkt genoegzaam in het publiek.

Een lange stilte, totdat:

Faycal

Beeld je in, Akila...

een knuffel,

een aai,

een 'goed gedaan', 'wat is ze lief', 'mag ik haar wat lekkers geven?'

Klinkt je dat niet als muziek in de oren?

Gaat jouw dromedarishartje daar niet harder van kloppen?

...

Het is niet moeilijk, Akila.

Het leven is niet zo moeilijk.

Als je buigt voor de juisten,

zweet voor het meest verdienstelijke,

en wéét wie je vrienden zijn, dan...

...

Ik ben je vriend, Akila.
Dat weet je toch?

*Faycal loopt naar de muzikant, pakt zonder enige schaamte zijn glas water af en zet het voor Akila's neus neer.
Loopt dan links af. Al die tijd kijkt de muzikant hem verbijsterd na.
Akila draait verbouwereerd haar hoofd omlaag naar het glas water voor haar.*

Licht uit.

Scène 10. De twijfel van Silus

Licht aan. Doek dicht. Akila weg. Glas water nog midden op het podium.

INTERMEZZO

*Muzikant kijkt enigszins ongemakkelijk naar de mensen van de techniek,
zoekt even contact, knikt en loopt dan aarzelend naar zijn glas water.
Hij pakt het glas water en gaat weer op zijn plek zitten, pakt zijn aoud erbij,
en knikt bedankend naar de mensen van de techniek: hij kan weer verder zo.*

Doek open.

*Een lege woestijn.
Silus en Hamou zitten in het midden van het podium zeer slecht verstopt onder een stuk rots.
Allebei houden ze een tak vast ter camouflage. Ze staren beiden zwijgzaam voor zich uit.*

Silus

Oh dit werkt niet! *(laat tak los)*.
Wat moet ik toch doen, Hamou?

Hamou

Wat? *(kijkt voorbij zijn eigen tak)*

Silus

Wat moet ik doen!? Ik kan niet weggaan. Ik kan *niet* zomaar weggaan.

Hamou

(legt tak weg) Je danst mooi.

Silus

Hoor je wel wat ik zeg?

Hamou

Zo mooi danst niemand.

Silus

Ik word geofferd, Hamou!
Ze gaan me levend verbranden.
Eerst binden ze mijn voorpoten aan elkaar.
Dan mijn achterpoten.

En ik kan zo hard blaten als ik wil,
ze juichen alleen maar harder!
Ze juichen voor hun god,
hun Dionysus –

Hamou
Onze god.

Silus
Ooohh neee, oooohhh, mijn geliefde god!

Stilte

Hamou
Zullen we dansen?
Samen?
Ik heb mijn penissen bij elkaar gebonden.
Ik heb een hele nu.

Silus
Vind je dat ik mezelf moet opofferen, Hamou?
Ben ik dat Dionysus verplicht?

Hamou
Als we samen dansen, dan zijn we niet alleen.

Silus
Dansen ter ere van Dionysus...

Hamou
...
Ja.
Ter ere van Dionysus...

Stilte. Geen van twee komt in beweging.

Silus
(*staat op*) Ik moet gaan. Ver weg!
Gaan! En nooit meer terugkomen!

Hamou
(*staat ook op*) Ik ga met je mee!

Silus
Dat kan niet.

Hamou
Waarom niet?

Silus
Jij moet mijn plaats innemen.

Jij moet Dionysus vereren.

Hamou
En jij dan?

Silus
Ik verdwijn.

Hamou
Waarheen?

Stilte

Silus
Hamou?

Hamou
Ja, Silus?

Silus
Een hele penis is goed.
Dionysus zal blij zijn.

*Silus wil het podium aflopen.
Loopt Hadjira tegen het lijf.*

Scène 9. Hadjira's keuze

Hadjira
Waar ga jij heen?

Silus
Doet dat ertoe?

Hadjira
Je danst mooi.

Silus
Jij ook al.

Hadjira
Ik wil je zien dansen.

Silus
Helaas, ik moet gaan.

Hadjira
Maar je god dan? Dionysus?

Stilte

Hamou

(springt achter Silus aan) Ik wil niet achterblijven!

Hadjira

Ik wil niet dat je weggaat!

Silus

Je bent hier net.

Hadjira

Daarom juist. Blijf!

Hamou

Ik volg waar jij gaat.

Waar gaan we heen?

Hadjira

Waar ga je heen?

Silus

(schouderophalend) Voorbij het zand en verder.

Hadjira

Dans dan nog één keer!

Eén laatste eerbetoon!

...

Voor mij?

Stilte

Silus

(verbitterd) Geloofde jij niet in een andere god...

Silus loopt met haastige pas langs Hadjira heen het toneel af.

Hamou blijft achter.

Scène 10. Hadjira's ontgoocheling

Hadjira

Hij is weg.

Hamou

Zonder mij ja!

(beschuldigend richting Hadjira) Hoe kun je!

Hadjira

Hij is weg! Oh mijn god. Hij is weg!

Hamou

"Gij zult de naam van uw God niet ijdel gebruiken."

Foei!

Hadjira

Wat moeten we doen?

Hamou

Hoezo wat moeten we doen?

Hadjira

We moeten wat doen!

Hamou

We moeten helemaal niks.

Ik moet achter hem aan.

Hadjira

Doe dat dan! Haal hem terug!

Hamou

Dat gaat niet.

Er zit een touw om mijn *hele* penis.

Dat loopt vervelend.

Hadjira

Haal het dan los!

Hamou

Dat gaat niet.

De knoop zit te strak.

Hadjira

Laat mij dan! Ik bijt het touw –

Hamou

Tù tù tù! Bemoei je met je eigen penis.

Hadjira

Ik bijt heus niet in je!

Hadjira duwt haar bek naar Hamou's penis.

Hamou

AAAAUUUUUUWWW!

Hadjira schrikt overeind.

Hadjira

Wat!? Ik heb het touw nog niet eens aangeraakt.

Hamou

Dat was preventief.

Hadjira

Doe nou niet zo moeilijk. We hebben geen tijd te verliezen.

Hadjira buigt weer voorover naar Hamou's penis.

Hamou

(houdt Hadjira tegen) Ik loop snel!

Hadjira

Ja, maar zo snel als een schaap dat op de vlucht is?

Hamou

Dat weet ik niet... Daar heb jij vast méér ervaring mee.

Hadjira zucht en kijkt zorgwekkend naar de kant waar Silus op ging.

Hadjira

Ik ga wel.

Hamou

Wat!? Nee!

Hier... *(duwt penis naar voren)*

Hadjira bukt voor een laatste maal naar voren en bijt het touw door.

Hamou

(opgeluchte uitroep) Poehhee...

...

Toedels!

Hamou schiet ervandoor.

Hadjira blijft beduusd achter.

Hadjira

Je haalt hem terug hè!

Hij moet, hij moet dansen!

Dansen voor zijn god Dionysus!

Scène II. Faycals plan

Faycal komt het toneel op kronkelen.

Faycal

Die hoort je allang niet meer.

Hadjira

Komen ze terug?

Faycal

Honger?

Hadjira

Wat!? Neel Ik...

Faycal

Droom niet teveel... De kans is klein dat je 't schaap ooit nog zal zien.

Hadjira

Levend?

Faycal

Of dood, wat maakt het uit.

...

Maar misschien is er nog een kans...

Hadjira

Een kans?

Faycal

Je wil 't schaap echt terug hebben?

Korte stilte.

Hadjira

Zijn god vereist het.

Faycal

(lachend) Ha! Zijn god!?

En *jouw* God? Wat zal die ervan vinden?

Hadjira

Duikt schaamtevol ineem.

Faycal

Ha! *(hoofdschuddend)* Hoe men toch iedere keer zo gebukt gaat onder diens eigen god...

Mijn advies: houd ermee op!

Wat heeft een god je nog te bieden? Hoop? Angst? Liefde?

Nodeloos ingewikkeld emoties. Je kan zonder, wist je dat?

Je hebt enkel nodig: wat vlees en water. Beetje schaduw...

Dan heb je alleen jezelf nog. Jij en jij, is dat niet bevrijdend?

Hadjira

Heb jij dan helemaal geen god naar wie je je richt?

Faycal

Als ik me al naar een god zou richten, dan zou het er één zijn zoals ik.

Hadjira

En dat is?

Faycal

Waarom wil je dat schaap eigenlijk zo graag terughalen?

Hadjira

Je zei dat er een kleine kans was...

Faycal

Een kans ja... Die is er.

Hadjira

Vertel dan hoe!

Faycal

Ooohh, maar eerst welke god! Zeg me welke god je dient!

Hadjira

Geen.

Geen god.

Faycal kijkt Hadjira sceptisch aan.

Hadjira

Echt waar. Ik... Ik..

Faycal

Ja 'je'.... 'je' wat?

Stilte.

Faycal

Dionysus en jouw God zijn geen vrienden.

Dat realiseer je je hoop ik.

Ik zou niet willen beweren dat ze vijanden zijn,
maar ik zou wel een keuze maken als ik jou was.

Hadjira

Ik zei toch: ik heb geen god.

Faycal schiet in de lach.

Faycal

Ik heb geen god, maar jij...

Jouw goden druipen tussen je poten omlaag.

Je kwispelt bij hun woorden als een bloedhond,
en kwijlt bij hun geboden als een hongerige teef.

(flirtend) Maar welk gebod? Welk gebod hè?

Zal ik je 't eens laten voelen? Het gebod van een goddelijk wezen...

Faycal grijpt naar de richting van Hadjira's clitoris/pseudopenis.

Hadjira springt verschrikt achteruit (eindigt midden toneel).

Faycal grijpt mist en begint te lachen. Hij strompelt lachend naar het voortoneel.

Hadjira kijkt hem wanstaltig aan.

Faycal

Nou, waar wacht je op?

- *Het doek begint te sluiten. Het licht begint te doven.*

Ben je een hyena of niet? Ren!

Ren achter 'm aan!

Grijp die ram!

Het doek stopt wanneer er nog ongeveer een meter vrij is.

Faycal blijft linksvoor (precies tegenovergesteld aan de muzikant) op het voortoneel staan lachen. Akelig lachen.

Hadjira staat midden voor het achterdoek, draait zich kort aarzelend naar het publiek, maar verdwijnt dan als de wind door het achterdoek.

Licht uit. Doek dicht.

Scène 12. Silus en Hamou op de vlucht

De aoud begint te spelen.

De avondzon. De woestijnwind steekt op.

Silus en Hamou slenteren vermoeid door de zaal.

Silus

Ik zei dat je me niet moest volgen!

Hamou

Waar gaan we heen?

Silus

Ben je doof?

Hamou

Dat weet ik niet.

Weet een dove dat van zichzelf?

Silus

Ik zei dat je Dionysus moest gaan eren in mijn plaats!

Je had een vuur moeten maken, moeten dansen, wijn drinken, genieten!

Hoe moeilijk kan het zijn? Het is de makkelijkste god om te dienen en jij kiest ervoor hier door de woestijn te trekken met... met

Hamou

Met *JOU!*

Silus

Een voortvluchtige, een afvallige, een zondaar!

Hamou

Ben je niet blij?

Silus

BLIJ!?

Hamou

Een vriend naast je te hebben...

Ik ben er voor je. Echt waar. Waar je ook gaat... De woestijn. De jungle. Antarctica!

Silus klimt op het podium.

Silus

Jij noemt *jezelf* mijn vriend!?

Hamou klimt achter hem aan.

Hamou

Je allerbeste.

Silus

Heb je ooit gemasturbeerd? Of kom je dan ook maar half klaar?

Hamou

Silus?

Silus

Keer je hem dáárom de rug toe? Kan het je dáárom niks schelen!?

Hamou

Silus, laat me je vasthouden. (*spreidt de armen*)

Het komt goed. Alles komt goed!

Silus

Vriend! Vriend ja?

Toe dan! Ga dan!

Wees dan die échte vriend voor me!

Hamou blijft met gespreide armen staan.

Silus

(*cynisch*) Vriend... (*boos af, via toneeldoek*).

Hamou

Silus! Wacht! Wacht op mij!

Vrienden blijven bij elkaar! Steunen elkaar! Door dik en dun!

Vrienden willen bij elkaar zijn...

Verloren blijft Hamou achter.

Aoud dooft uit.

Scène 14. Hadjira's vals spel

Er klinkt een steeds luider wordend gehijg.

*Hamou werpt een verschrikte blik naar achter in de zaal.
Het blijkt Hadjira: compleet buiten adem rent ze naar hem toe.*

Hadjira
Waar... Waar is hij?

Hamou
Wie?

Hadjira
Het schaap natuurlijk.

Hamou
Silus. Hij heet Silus.

Hadjira
Ja, waar is hij!? Je zou toch achter hem aangaan? Heb je 'm niet gevonden?

Hamou
Jawel

Hadjira
Maar?

Hamou
Zwijgt met opgeheven neus.

Hadjira
Je zou hem halen!

Hamou
Nooit gezegd.
Ik zou naar hem toe gaan en dat heb ik gedaan.

Hadjira
Oh ja? En waar is hij dan?

Hamou
Niet hier.

Hadjira
Waar dan wel?

Hamou
Haalt schouders op.

Hadjira
Sorry, maar ik *moet* hem echt vinden. Welke kant liep hij op?

Hamou
Gaat je niks aan.

Hadjira

Deze? (wijst naar tonceldoek)

Hamou

Nee hoor. (zet een paar stappen naar het midden van het podium, alsof hij Hadjira wil beletten verder te gaan)

Hadjira

(kijkt Hamou sceptisch aan) Ik geloof van wel.

Hamou

Echt niet.

Hadjira negeert Hamou, kijkt speurend om zich heen en ziet dan plots een pootafdruk van Silus.

Hadjira

En deze pootafdruk dan?

Korte stilte

Hamou

Hij zei nadrukkelijk dat niemand hem moest volgen!

Hadjira

Aan de kant.

Hamou

Nee.

Hadjira

Aan de kant!

Hamou

Nee!

Hadjira

AAN / DE / KANT! (laat tanden zien en komt bedreigend dichtbij)

Hamou

... Maakt Hadjira fysiek duidelijk geen stap opzij te zullen zetten.

Hadjira draait zich daarop resoluut om naar de mensen van de techniek.

Hadjira

Open het doek.

Hamou

Dat is vals spelen!

Hadjira

OPEN HET DOEK!

Toneeldoek gaat open.

Scène 15. Hadjira's eerste poging

Hamou (rechts) en Hadjira (midden) kijken verschrikt naar Silus die links op het toneel op een groot, hoog rotsblok staat. Naast het rotsblok ligt een oud karkas. Eén van de botten houdt Silus angstvallig voor zich uit, alsof hij Hadjira ermee op afstand wil houden.

Silus

Ga weg! Ga een ander schaap z'n leven zuur maken!

Hadjira kijkt vol ongeloof naar Silus.

Hadjira

Maar Dionysus dan?

Hoe wil je hem dan je geloof bewijzen?

Silus

Hamou zal dat voor mij doen.

Hadjira

Hamou?

Silus

(wijst naar Hamou) De gekko..

Hadjira

Draait zich om naar Hamou.

Hamou

Ook ik heb een naam ja...

Hadjira

(tot Silus, wijzend naar Hamou) Maar hij kán dat helemaal niet doen!

Hamou

Hè? NIKS MIS MET MIJN PENNISSEN JA!

Silus en Hadjira kijken perplex naar Hamou.

Hamou

Wat!?

Ik wil er alleen maar mee zeggen dat ik normaal ben.

Ik ben...

- *Hadjira en Silus richten zich weer tot elkaar, maar dat heeft Hamou niet door.*

...normaal. Heel normaal. Zo normaal dat ik er minstens twee keer per dag mee kan –

Hadjira

Dionysus is *jouw* god!
Hoe kan je hem plots de rug toekeren?
Ik heb je zien dansen...
Je aanbidt hem.
Je leeft voor hem.
Je bént hem.

Silus
Ik wil niet dood, verrassend hè?

Hadjira
Je zult niet dood gaan.

Silus
O nee? Hoe wil je het dán noemen?

Hadjira
Je zult leven, opleven!

Hamou
(*rent naar Hadjira*) Nee, nee, nee, nee, hoe kom je erbij?
Hij zal branden, opbranden!

Hadjira
(*Hamou negerend, tot Silus*) Wat heb je aan een vriend die je geloof niet respecteert?

Silus
Wat heb ik aan een vreemde die me wil roosteren?

Stilte

Hadjira
Je wéét dat je moet komen...
Dat dat voor jou de enige juiste keuze is, wil je jezelf niet verloochenen.
Je blijft toch trouw aan Dionysus, daar geloof je toch in?

Silus
(*na kleine aarzelings*) Wat je ook zegt... Ik kom niet! (*gaat koppig op het rotsblok zitten*).

Hamou
Ja, hoor je! Hij komt niet!
Dus opzouten!

Hadjira
Springt geïrriteerd langs Hamou, rechts het toneel af.

Doek dicht.

Scène 16. Akila's ontredde

Faycal

(vanachter het doek) Vind je het hier fijn? Of liever daar?

Hoorbaar gekreun (te verwarren met seksueel gekreun).

Faycal

Ah! Hier dus.

Hoorbaar gekreun.

Faycal

Weet je wat het is... Het verbaast me eigenlijk niet.

Ik zou ook niet willen zeggen: "I told you so", maar "I told you so."

Harde pijnkreet.

Faycal

Nee, ik weet het, het is ook niet eerlijk...

Het leven is niet eerlijk.

Een zachtere, mildere versie van vorige pijnkreet.

Doek gaat langzaam open.

Faycal

En ik doe nog wel zó mijn best, weet je.

Ik doe mijn best – en toch! – toch luister je dan niet.

Dan krijg je dit ervan. Dan moet je je wonden likken.

Dan moet je accepteren wie je meesters écht zijn.

Woestijn. Avondzon. Gekleurd tentdoek hangt linksschuin boven het toneel.

Akila ligt uitgeblust op het toneel. Overal heeft ze wonden en blauwe plekken. Een gehavend dier, alsof ze mishandeld is.

Faycal zit achter haar. Met zijn handen masseert hij haar her en der.

Faycal

En het is niet dat ze je niet mochten...

Stelt je dat misschien gerust?

Ze logen niet. Maar ik zeg het je: mensen zijn grillige wezens.

Als ze je niet begrijpen, dan kan hun humeur zomaar omslaan.

Nee, echt, het was goed van je, om ze te waarschuwen.

Maar mensen, Akila, mensen zijn mensen... Ze weten niet beter.

Zoals iemand aan het kruis me ooit eens fluisterde: "ze weten niet wat ze doen."

Ik kon hem toen geen ongelijk geven. En nu... Ach, wat maakt het uit.

Hier nog wat harder dan maar?

Akila schreeuwt het uit van de pijn.

Doek dicht.

Scene 17. Hadjira's bekering en tweede poging

Aoud gaat spelen. De zon gaat langzaam onder. Wind steekt op.

Hadjira (voice-over)

Onze Vader,

Die in de hemelen zijt,

Uw Naam worde geheiligd;

Uw Koninkrijk kome;

Uw wil geschiede gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.

Geef ons heden on dagelijks brood; en vergeef ons onze schu –

- *begint keihard te kuchen en akelig te lachen (aoud stopt tegelijkertijd)*

- *Stopt na een poosje abrupt met lachen.*

Ik ben het vergeten...

LEUGENAAR!

En vergeef ons onze schulden (*aoud begint weer te spelen*),

gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;

en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de –

- *Kucht en lacht nog uitbundiger (aoud stopt tegelijkertijd)*

- *Stopt na een poosje abrupt met lachen.*

Ik ben het vergeten.

HEIDEN!

(*wanhopig*) Ik ben het vergeten!

- *begint (hoorbaar) boos naar zichzelf te happen*

Doek open. Het is nacht. De maan schijnt.

Links staat de grote, hoge rots met daarop Silus en inmiddels ook Hamou.

Vredig liggen ze naast elkaar te slapen.

Hadjira staat verwilderd in het midden van het toneel.

Met haar tanden haalt ze naar zichzelf uit, terwijl ze tegelijk zichzelf in probeert te houden. Een trieste tweestrijd.

Dit zet zich een moment later voort op de grond: als een waanzinnige begint ze over haar rug te rollen, alsof ze een ondragelijk jeuk heeft. Dit duurt eventjes. Ongemakkelijk lang.

Dan staat ze plots op, alsof ze uit haar rol stapt en plots nergens last meer van heeft.

Loopt richting de voorkant van het toneel.

Kijkt publiek intens aan.

Hadjira

(*wijst naar zichzelf die een paar seconden geleden nog op de grond kronkelde*)

Dit gekrioel van mij ging nog even zo door...

Mijn pels zat te strak.

De huid kromp terwijl ik mezelf geselde met gedachten.

Het moest eruit.

Het dwong zich uit mij.

Zoals een larf zich door je vel naar buiten vreet.

...

Mijn adem briepte geweld.

Mijn tanden doorboorden onze zeden.

Ik vervloekte de dag toen ik begon te begrijpen dat ik nooit anders geweest was.

Ik beet mezelf nog liever dan dat ik toegaf, toegaf!

...

Ik likte mijn eigen bloed als een aangename lekkernij.
Het leven is bitter.
De lusten zijn zoet.

...

Mijn heup...
Het steeg uit mijn romp omhoog.
Het zocht een onzichtbare houvast
in een oneindige hoogte te midden van een schunnig dartelen.
Een zacht, sappig festijn.
Een festijn om het geslacht te behagen.
In uit.
Uit. In.
Vocht sijpelde over mijn kaken.
De gulzigheid verdwaasde mijn ogen.
Ik voelde me zó ontzettend geil!

*Hadjira stapt terug in haar rol. Ze gaat in het midden van het podium liggen, op haar rug.
Alsof ze al die tijd al bezig was, beweegt ze soepeltjes haar heup omhoog, begeleid door een harde, gewillige kreun.
Ze kijkt schuin omhoog naar Silus.
Silus schrikt wakker en kijkt haar van boven op de rots gebiologeerd aan.*

Een moment van stilte. Geen beweging.

*Dan begint Hadjira heupbewegingen te maken (de aoud begeleidt haar bewegingen).
Omhoog, omlaag. Eerst zachtjes...
Maar dan laat ze zichzelf steeds meer gaan...
Ze begint te dansen op de grond: de seksuele dans van Hadjira.
Silus staart haar al die tijd aan, volledig geobsedeerd door haar overgave.*

*Op een gegeven moment kronkelt Faycal vanachter uit de zaal naar voren.
Vlak voor het podium stelt hij zich verschuilend op. Hij wil niet gezien worden.
Hij kijkt van beneden het podium naar Hadjira op...*

*Langzaam kruipt Silus van de rots omlaag, in de ban van Hadjira.
Licht op podium dimt, hun contouren nog nauwelijks zichtbaar,
terwijl ze samen in een sensuele dans op de grond verward raken.*

Spotlight op Faycal gaat aan.

Faycal
Verleidzuchtige teef!
Vuilbekkige slons!
NIEMAND pakt mijn territorium af.
NIEMAND zwaait hier de scepter zoals ik.
Al helemaal Dionysus niet... het "goddelijke pretpakket".
Ik beloon met méér dan geil gezever.
Mijn adem verleidt de heiligste non.
Mijn tong dwingt de maagd tot kniehoogte.
Nee, NIEMAND neukt zonder mijn toestemming,

drinkt wijn zonder mijn aanzet,
of offert zichzelf voor een of andere lapzwans.
Zelfs mijn Vader ken ik meer respect toe dan dit halfgodje.
Deze aanbidding is verachtelijk, verraderlijk, weezinwekkend.
Geen zelfmoord kan dat goedpraten.
Geen enkel offer mitigeert mijn humeur.
Ik ga nog liever naar de biecht...
begin een kruistocht...
of gesel mezelf,
dan dat ik me een oor laat aannaaien door een klein monster,
een hyenaatje, vers van de pers.
Was dit jouw idee Dionysus!?
Want ik beloof je dit: ze gaat eraan!
NIEMAND buigt dieper voor jou dan voor mij.
Hadjira, mijn wanstaltige lieveling...
Ik verklaar de jacht geopend...
Nog even...
en ik verorber je met huid
en haar.

*Alle lichten uit.
Doek dicht.*

PAUZE

DERDE BEDRIJF

Scène 18. Hadjira's gebed

Doek open.

Een onbeduidende, lege ruimte: het hiernamaals.

Silus zit midden op het podium in kleermaker zit.

Hij denkt na.

Bestudeert af en toe zijn eigen lichaam, denkt dan weer na.

Staat op. Loopt heen en weer.

Gaat weer zitten. Denkt weer na.

Je voelt zijn verwarring.

Dan klinkt er uit het niets de stem van Hadjira, galmend, alsof vanuit een ander universum (wellicht op de loopbrug plaatsen? Toch in beeld?)

Hadjira (voice-over)

Here God, onze Hemelse Vader,

Silus schrikt op en gaat recht overeind zitten, één en al oor.

Hadjira (voice-over)

Ik weet niet wat mij bezielde. Mijn drang tot overgave, het overviel me. Ik wilde me laten gaan... Dus ik gleed... Ik gleed de diepte in, achtervolgd door vaginaal vocht en smeugig sperma. De mufzoete geur hangt nog steeds in mijn neusgaten. Het rook zo... zo...

...

Nu verzuip ik in die lubrieke drek. De stille leegte knijpt mijn ballen af – ik heb geen ballen, maar ik meen te weten hoe dat voelt – en het jeukt. O, het jeukt verschrikkelijk! Alsof luizen erop tapdansen... Ik dood ze. Eén voor één plet ik ze met mijn tong, maar ze komen terug. Telkens weer. In vlagen. In golven. De kleine bloedzuigers... Ze breken mijn gemoed. Ik sterf een langzame dood. De ziltige plakstroop onder mijn poten. De horizon dunnetjes verborgen. Ik bewandel uw weg. Maar er viel een laag zand overheen. Zand. Vuil zand.

...

O, zie mijn ellende, lieve God. Ik probeer mijn weg naar boven te graven, maar de zinnen zenden me telkens weer terug naar het aardse geschal. Uw Hemelse Goedheid voor altijd verborgen onder eeuwige genotzaligheid. Danst u ooit? Danst u ooit met ons mee? Met de mensen... De dieren... Schudt U ooit de handen met Uw Griekse broeder, de god Dionysus? Want ik geloof dat ik –

...

Ik heb iemand vermoord.

Nee, niet iemand.

Een schaap.

Een dier.

Een wellusteling.

Ik zie nog zijn doodsangst voor me.

En hij krijste hard.

Zo hard!

Een schreeuw van puur genot.

Hij wilde zelf...

Hij zelf wilde zich aan de god Dionysus schenken.
Ik genoot enkel met hem mee.
Genoot zijn geblakerde lichaam.
Zijn botten knapperig krakend tussen mijn kaken.
Zijn zachte vlees van zijn pezen gerukt.
Het was nacht.
Het waren de restjes.
Maar de restjes smaakten goed.
Zo uitzinnig goed.
...
Nu is het feestmaal op.
De wijn gedronken.
De schede gevuld.
En mijn haren groeien langer.
Ruwer. En donkerder.
De zon raakt me steeds minder.
Ik drink andermans lust en leef als een koningin.
Zijn zonden er niet om gezondigd te worden?
Om op te biechten...
Om jezelf te herinneren:
ik ben niets meer dan een dier op twee benen,
een losgeslagen drift met een brein.
Ik vraag U om vergeving, Vader.
Mijn innerlijke noodzaak tot vergeving, maakt juist dát me niet een kind van U?
Het waard om vergeven te worden?
Ik heb U nodig, Here, zó hard nodig!
Alstublieft, lieve God, ontferm u zich over mij...
Amen.

Silus zit er verward bij, schudt zichzelf vervolgens los uit de verwarring, maar geraakt alweer in de volgende verstijfde houding.

Scène 19. Faycals eerste zet

Faycal

- wandelt als een ware duivel (dus niet meer vermomd als slang) het toneel op, etend een groene appel.

Dát, mijn vriend, is een gebed.

Ze dacht aan jou, dat moet wel. Anders had je 't niet gehoord...

Silus

(geschrokken) Wie... Wie ben jij?

Faycal

Jij kent me als de plotselinge vreemdeling, de hoornadder.

Silus

Faycal?

Faycal

Grijnzende knik.

Silus

Wat doe je hier?

Faycal

Ik kom op bezoek, een visitatie...

Eens kijken hoe het met je gaat...

Aardig van mij, niet?

Silus

Hoe wat gaat?

Faycal

Dood zijn.

Silus

Dit is het?

Dit is de dood?

Faycal

Niet zoals je verwacht had?

Silus

Ben jij ook dood?

Faycal

Ik kan me niet heugen dat ik ooit geleefd heb.

Ik simpelweg ben. Dat typeert mijn zijnsstatus het beste.

Silus

Maar als je niet dood bent... nooit überhaupt geleefd hebt... Wie of wat –

Faycal

Zie het als een amicaal bezoekje...

Jezelf offeren is niet niks, lijkt me...

Silus

Ze bonden me vast....

Faycal

Zeer zeker.

Silus

Ze lachten en dansten...

Faycal

Voor jou, mijn vriend, ze eerden jou.

Silus

Nee niet mij! Dionysus!

- *Kijkt plotseling verward naar Faycal en vertraagd zijn spreken:*

Maar wacht.. Ben jij... Ben jij... ?

Faycal

Ben ik wie?

Silus

(*fluisterend*) Dionysus?

Faycal

- *Begint keihard te lachen.*

Zie ik eruit als een Griekse God!?

Als ik eruit zag zoals Dionysus dan was ik wel ander werk gaan zoeken, vriend. (*lacht*)

Silus

Maar... Maar wie ben je dan?

Wie anders kan de dood trotseren?

Faycal

Tja, wie....

Silus

Als je niet wil vertellen wie je bent,

kan je me dan op zijn minst vertellen wáár ik ben?

Faycal

Heb ik je niet geprobeerd te waarschuwen?

Dat de dood niet zo vreugdevol is als het je scheen?

Silus

Later wel, maar eerst zei je juist –

Faycal

En heb ik je niet gezegd: Dionysus zal je heus niet opwachten met een erelintje?

Je kunt beter *zonder* hem leven.

Silus

Ja, dat heb je gezegd, maar eerst wilde je juist dat ik –

Faycal

Dus wáárom vind ik je dan HIER?

Silus

Ja.. WAAR / IS / HIER !?

Stilte. Faycal eet zijn appel.

Silus

Wie ben jij?

Facyal

Waarom vragen stellen waar je het antwoord al op weet?

Silus

Dus dit is het? Dit is de hel?

Faycal

Geen idee, vertel jij het me maar...

Voelt dit je als een hel?

Silus

Niet per se...

Faycal

Als de Hemel dan?

Silus

Dat zeker niet.

Faycal

Voilà, geen hemel noch hel.

Gefeliciteerd. Dus hoe gaat het ermee?

Retourtje terug gewild?

Helaas, uitverkocht.

U kunt het morgen weer proberen.

Stilte.

Silus

Waarom ben je hier? Wat wil je van me?

Faycal kruipt dichterbij.

Faycal

Wat *ik* wil? Wat *ik* wil? Wat wil jij?

Zeg eens... Was het 't waard?

Silus

Was wat waard?

Faycal

Je zelfoffer aan de God Dionysius...

Ben je blij nu?

Boven jezelf uitgestegen?

In een euforie geraakt?

Jezelf gevonden?

Ben je een tevreden schaap nu?

Silus

Kijkt Faycal zwijgzaam aan.

Faycal

(grijnzend) Stukje appel?

Licht uit.
Doek dicht.

Scène 20. Hamous ontreddering

Doek open.
Terug in de Sahara. Geleurde tentdoek hangt links schuin boven het toneel.
Ochtendzon.

Akila ligt rechtsvoor.
Hamou staat in het midden.
Hadjira zit links, qua hoogte tussen Akila en Hamou in.
Alle drie staren ze beteuterd voor zich uit.

Na een poosje:

Hamou
Nou... Dat was het dan.

Akila
Knikt.

Hadjira
Ja, het was me wel 't feest wel...

Hamou & Akila
Knikken versuft, nog verbluft van wat er gebeurd is.

Stilte

Hamou
Hij zal bij zijn god zijn,
hij zal met eer en liefde onthaald worden!
Hij... Hij zal gelukkig zijn!

Hadjira
(sceptisch) Ja, denk je?

Hamou
...
(richting Akila) Wat denk jij?

Akila
Reageert niet, staat op en strompelt depressief weg.

Hadjira en Hamou kijken Akila verbaasd, enigszins verontrust, na.

Hamou
(hervat gesprek) Ja, ik denk van wel.

Hadjira

Knikt aarzelend.

Stilte

Hamou

Waarom deed je het?

Hadjira

Waarom deed ik wat?

Hamou

Hem overhalen?

Hadjira

Ik haalde hem niet over...

Hij kwam naar mij.

Stilte

Hamou

Hij lag bij mij.

Stilte.

Hadjira

Hij verkoos zijn god.

Hamou

En nu is hij gelukkig?

Hadjira

Dat zei je net zelf...

Hij zal gelukkig zijn.

Stilte

Hamou

(verbitterd) Hij wel...

- *loopt af en botst daarbij bijna tegen Faycal op die het toneel op kronkelt.*

Scène 21. Faycals tweede zet

Faycal

Ach, wie hebben we daar?

Ons hitsige hondje...

Wat kijk je vandaag triest?

Hadjira

Draait hoofd weg.

Faycal

Kom, kom... Gooi het eruit.

Waarom zo somber?

...

Dit is toch *juist* wat je wilde...

De god Dionysus op de eerste plaats?

Geen mens of dier die daar tussen zou kunnen komen...

En waarom ook? Wie zou het recht daartoe hebben?

Er moet geleefd kunnen worden, niet?

Er moet gefeest en gedronken kunnen worden,

gewipt en gelikt,

gemiauwd en gekauwd.

...

Draai je bekkie eens naar me toe?

Kom, doe eens wat ik zeg.

Ik doe je niks...

Alsof ik jou wat kan maken?

Zo'n grote, sterke hyena.

Ik ben maar een slang, meer niet...

...

Hé, madammeke, ik vraag je enkel wat.

Ik vraag: vanwaar die waterige ogen,

je blik op oneindig,

die smoezelige vacht?

Hadjira draait zich nu volledig van Faycal af.

Faycal

Je kan me de rug blijven toekeren, Hadjira,

doen alsof ik niet besta.

Maar ik besta wel.

Vierentwintig zeven.

In den eeuwigheid.

Vanaf het begin tot het einde.

Vanaf jouw klit tot aan jouw leuter.

Ik sta naast je.

Ik streel je ego met complimenten,

vang beledigingen voor je op en kaats ze als een boemerang weer terug.

En nu vraag ik enkel...

Waarom zo triest?

Is dát nou zo'n moeilijke vraag?

Hadjira zucht en draait zich weer langzaam om.

Hadjira

Was het wel nodig?

Faycal

Wat?

Hadjira
Zijn zelfoffer!

Faycal
Jouw schapenoffer aan de god Dionysus bedoel je.

Stilte.

Hadjira
Ik was het niet...

Faycal
O, maar je was het wel...
Jij hebt hem naar dat offerblok gelokt.
Jij hebt hem verleid, jij hebt hem over zijn rug gelikt en toen een duwtje met je snuit gegeven.
'Toe maar,' dát zei je.
'Het zal snel over zijn en dan zul je gelukkig zijn. Dicht bij onze god Dionysus.'
Jij koos voor Dionysus. JIJ!

Hadjira beweegt zich voorzichtig om Faycal heen naar de andere kant van het toneel.

Faycal
Je bent voor hem gezwicht.
als een hond voor z'n baasje!
Och, wat één enkel transformatie niet tot stand kan brengen...

Hadjira
Waar heb je het over?

Faycal
Walgde je zo van jezelf dat je geen enkele schaamte nog schuwde?

Hadjira
Wát weet jij over mijn transformatie?

Faycal
Dat je in staat was je eigen pies te drinken als de waterpoel je te ver lopen was.

Hadjira
WAT!? WÁT WEET JE OVER MIJN TRANSFORMATIE?

Stilte

Faycal
Ik was het niet...
Maar ik kan je helpen.
Wil je dat ik je help?

Hadjira
Hoe dan?

Faycal

Door je te verlossen van die prangende vraag: was het nodig?

Hadjira

Het wás nodig.

Geen vraag meer.

Je kunt gaan.

Dank je wel.

Faycal

Ik kan je naar 'm brengen, Hadjira.

Hadjira

Kijkt op.

Faycal

Ik kan je het dode schaap in de ogen laten kijken,
en je daarna weer veilig laten terugkeren.

Jij kan je vraag stellen,

hij geeft het antwoord.

Jij blij.

Hij blij.

Een kort tripje naar het hiernamaals.

Geïnteresseerd?

Stilte.

Hadjira

(achterdochtig) Wie ben jij?

Faycal

Doet dat ertoe?

Hadjira

Een god?

Faycal

Soort van.

Hadjira

Hoe weet ik dat je niet liegt?

Faycal

Zelf weten. *(maakt aanstalten om weg te lopen.)*

Hadjira

Nee wacht!

Heen én terug?

Faycal

Knikt galant.

Hadjira

Wanneer vertrekken we?

Licht uit.

Doek dicht.

Aoud begint te spelen...

Scène 22. Akila's inzicht

Doek open.

Saharawoestijn. Zon staat fel.

Links het schuin hangende gekleurde doek.

*Akila komt vanuit de achterste coulissen het toneel op strompelen,
loopt naar het midden,
loopt naar voren,
gaat middenvoor op het podium staan (niet liggen!),
staart het publiek aan (zonder te kauwen!; de aoud stopt met spelen),
en blijft staren...*

*Na een tijdje draait ze zich om,
loopt terug naar achteren (aoud begint weer te spelen),
loopt rechts het toneel af.*

Leeg toneel.

Scène 23. Hamous plan

Hamou loopt het podium op.

Hamou

Akila?

- *Begint Akila te zoeken (aoud dooft uit)*

Akila?

...

(richting de muzikant) Heb jij misschien...

- *Muzikant schudt zijn hoofd.*

(richting het publiek) Of jullie... ? Hebben jullie?

- *Publiek doet wat het doet.*

Het maakt ook niet uit.

Dit moet ik zelf doen.

Ik moet zelf –

- *Probeert een grote steen te pakken, maar te zwaar.*

- *Pakt een klein steentje en gooit het tegen eigen kop.*

Auw!

- *Kijkt publiek in.*

Ben ik... Ben ik dood?

- Vermoedelijk geen reactie, dus richt zich naar muzikant.

Ben ik... Ben ik dood?

- Muzikant schudt van nee.

(gefrustreerde paniek) OOOHHH, MAAR HOE MOET IK DAN!?

- Kijkt publiek aan.
- Kijkt naar de te zware steen.
- Kijkt publiek aan.

(richting toeschouwer op eerste rij) Wil jij... (wijst naar grote, zware steen...) Voor mij... ?

- Spoort toeschouwer aan om de zogenaamd grote, zware steen op te pakken. Zo veel mogelijk non-verbaal.

Nee, niet hier. Ik wil hem niet zien aankomen. Vanaf dáár graag... (wijst naar zitplek toeschouwer)

- Gebaart toeschouwer vanaf diens zitplek de steen naar hem te gooien

Ja, kom maar. Gooi maar.

- Toeschouwer gooit steen.
- Als mis: dan mis... Hamou spoort de toeschouwer ernaast aan om de steen te pakken en het te proberen.
- Als licht geraakt: Hamou wankelt, maar staat nog. Hamou spoort de toeschouwer ernaast aan om de steen te pakken en het te proberen.
- Dit kan de hele voorste rij zo doorgaan (als er maar mis blijft worden gegooid of wanneer mensen weigeren dan is de muzikant de noodoplossing).
- Totdat goed geraakt: Hamou valt in één klap dood neer, waarna:

Lichten uit.

Doek dicht.

Scène 24. Hadjira's queeste

Doek open.

Het hiernamaals. Silus nog precies op dezelfde plek in kleermakerszit.

Van achteruit de zaal komen Hadjira en Faycal aanlopen.

Faycal

Daar is die...

Jouw schaap.

Hadjira kijkt verbaasd naar Silus.

Hadjira

Is hij het echt?

Kan ik tegen hem praten?

Faycal

Zoveel je wilt.

Hadjira

Mag ik dan... ? (gebaart naar Silus toe)

Faycal

Zeer zeker.

Ga je gang...

Hadjira

En straks breng je me weer terug?

Faycal

Alsof je nooit weggeweest bent.

Hadjira

Knikt en loopt naar Silus.

Faycal gaat achter weer af.

Hadjira klimt op het podium.

Hadjira

Hoi

Silus kijkt verrast op.

Silus

Hadjira! Ben je ook dood?

Hadjira

Nee...

Silus

Ben je een godin?

Hadjira

Nee...

Silus

Een demon?

Hadjira

Nee...

Silus

Maar hoe... hoe...

Hadjira

Faycal. Hij bracht me.

Silus

Faycal...

Stilte

Hadjira probeert te spreken, maar trekt iedere keer haar woorden weer in, totdat:

Hadjira

Je hebt het gedaan...

Silus

Ja...

Hadjira

Jezelf aan Dionysus geofferd...

Silus

Ja...

Hadjira

Blij?

Silus

Trots?

Stilte

Silus & Hadjira

Jij wilde toch –

Silus

Ben je nu blij?

Hadjira

Voel je trots?

Stilte

Silus

Ik ben trots ja!

Trots dat ik het heb gedaan!

Hadjira

Ja? Wat goed...

Ik ben ook trots op jou!

...

Ben je ook blij?

Silus

Heel blij.

Zo blij als een schaap maar kan wezen.

Hadjira

Ik ben ook blij.

Silus

O ja?

Zo blij als een hyena maar kan wezen?

Zo blij dat je jezelf óók geofferd hebt!
Zo blij dat je jezelf KAPOT bevredigd hebt!

Stilte

Hadjira

Wat zeg je...
Het was nodig, toch?
Dionysus wilde het...
Ik...
Bij mij is het..

Silus

Denk je dat hij jou met rust laat?
Dat jij dat jij ongeremd mag blijven klaarkomen?
Mag zuipen?
High mag worden?
DENK JE DAT!?

Hadjira

MAAR BEN JE NIET BLIJ DAN!?

Silus

OF / IK / BLIJ / BEN!?
Ik heb je gehoord...
Je gebed...

Hadjira

Kijkt verrast op.

Silus

Ja, dat had je niet gedacht hè.
Maar gebeden zijn hier daadwerkelijk te horen.
En ik hoorde álles...
Hoe je mij verloochende...
Onze god...
Hoe je genoot van mijn botten!? Mijn vlees!?
MAAR VOOR WAT!? VOOR SPIJT!?

Stilte.

Hadjira

Silus, ik –

Silus

Wat wilde je hier horen?
Dat ik gelukkig was geworden?
Eénheid had gevonden met mijn ziel? Met mijn god?
Kwam je mijn geruststelling zoeken?
Mijn “ik ben je zo dankbaar, als je eens wist hoe fantastisch dit was..” ?

Hadjira

Dus... dat is 't niet?

Stilte

Silus

Ik weet het niet.

Het is hier...

Wisselend.

Korte stilte

Hadjira

Wisselend?

Silus begint steeds zeker uit zijn ogen te kijken.

Silus

Zeg me dat ik iets goeds heb gedaan!

Dat ik een trouwe dienaar ben!

Loyaal!

Hadjira kijkt Silus beduusd aan.

Hadjira

Ja, dat ben je...

Dat ben je allemaal!

Silus

Waarom dan die twijfel!?

Waarom die angst!?

Stilte

Hadjira

Ik geloof dat ik beter kan gaan.

Silus

Ik heb hier alles en niets!

Er is hier eten, muziek, dierlijk schoon, het ontbreekt me hier aan niets!

En het ontbreekt me hier aan álles!

Wáárom heb je spijt, Hadjira!?

Wáárom heb je jezelf niet aan het spit geregen?

Wáárom dit bezoek?

Hadjira

Faycal?

Hoor je mij?

Silus

Ja, tuurlijk.

Roep Faycal maar...
Hadjira
FAYCAL!?

Faycal
Ja... ?

Faycal kijkt vanaf een hoog punt in de zaal naar Hadjira en Silus.

Hadjira
Het is tijd.

Faycal
Heb je je antwoord?

Hadjira
Laten we gaan...

Faycal
(grijnzend) Goed...
Volg mijn stem.

Hadjira loopt door de zaal naar achteren.

Silus
Faycal?

Faycal
Schaap?

Silus
Kom je terug?

Faycal
Als jij dat wil...

Silus
Knikt versuft doch dankbaar.

Lichten uit.
Doek dicht.

Scène 25. Akila's inzicht (vervolg)

Doek blijft dicht.
Aoud begint te spelen.

Akila strompelt van rechts naar het midden van het toneel.
Ze kijkt naar links, het publiek in. (kauwt niet; aoud stopt met spelen)
Zo staart ze even...

*Dan loopt ze weer door... (aoud begint weer te spelen).
Links gaat ze het toneel af.*

Scène 26. Hamous pech

*Doek open.
Het hiernamaals. Het is er erg donker. Grimmig.
Aoud speelt door.*

Hamou drentelt het toneel op.

Hamou
Silus?
Waar ben je?
Silus!?

Licht op Faycal gaat aan; hij zit als duivel (niet als slang) ergens tegen het achterdoek.

Faycal
Hij hoort je niet. *(aoud stopt met spelen)*

Hamou
Wie ben jij?

Faycal
Maakt het uit?
Hij hoort je niet...

Hamou
Waarom niet?

Faycal
Hij is vertrokken.

Hamou
Waarheen?

Faycal
De hel...

Hamou
De hel?

Faycal
De hel.

Hamou
Bestaat er een hel?

Faycal

Je bent de eerste die het met zo'n verbazing vraagt.

Hamou

En Silus is... die is in de hel? O, ik moet hem redden! Hoe kom ik naar hem toe!?

Faycal

Ik wil je niet teleurstellen, maar ik vrees dat ik slecht nieuws voor je heb:

Hij wil niet gered worden.

Hij is er op eigen verzoek door mij naar toegebracht...

Zijn vrijheid viel hem te zwaar...

Gelukkig hebben we de hel, is het niet?

Hamou

Jij kan dieren naar de hel brengen?

Faycal

En mensen...

Elke ziel op aarde...

Hamou

Breng mij ook!

Faycal

Dat gaat niet.

Hamou

Waarom niet?

Ik ben al van zover gekomen... Ik heb me door stenen laten verpletteren, ik heb de dood recht in de ogen gekeken en me door hem laten meenemen enkel en alleen om –

Faycal

Het is niet dat ik niet wil, gekko.

Ik kán het niet...

Jouw hel is hier.

Hamou

...

Breng me dan naar *zijn* hel!

Faycal

(begint te lachen). Er is maar één hel...

Hij is hier. Jij bent hier. Jullie zijn er allebei al.

Hamou

Maar... Maar ik zie hem niet? Hoe kan dat dan?

Faycal

De hel zit in jou, Hamou.

Ik kruid hem enkel met wat peterselie en komijn.

Et voilà... Een uitgekookt gerecht om bij te smikkelen.

Stilte voor de stortbui.

Hamou

En nu?

...

Wat moet ik nu?

....

Ik ben dood. Ik.. Ik heb alles gegeven, enkel om bij hem te zijn, bij mijn Silus. En nu weet ik niet meer wat ik moet doen. Ik moet wat doen! Ik moet... Leven. Dood. Wat is zijn hel? Hoe kan zijn hel mijn hel worden? Ik.. Ik krijg geen adem. Ik bedoel... ik héb geen adem. Ik sterf ter plekke. Of nee... Ik ben al gestorven... Ik.. Ik... *(barst in huilen uit)*.

Faycal staart Hamou stoïcijns aan.

Faycal

Wil je dansen, Hamou?

Je danst zo mooi!

Hamou kijkt Faycal met grote, verschrikte ogen aan.

Lichten uit.

Doek dicht.

Scène 27. Hadjira's doodswens

Doek open.

Saharawoestijn. Zonsondergang.

Links de grote rots waarop Silus en Hamou hebben gelegen.

Hadjira loopt verstrooid over het toneel.

Hadjira

(trillende stem) Waar... Waar is iedereen? (de aoud begint te spelen)

Akila? Hamou?

Ik... Ik ben er geweest!

Bij Silus...

Wanneer ze geen reactie krijgt, besluit ze voor op het randje van het podium te gaan zitten.

Ze kijkt het publiek recht aan.

Hadjira

Gisteren verloor ik mijn borsten,

mijn heupen,

mijn lange, glanzzwarte haren,

mijn vingers

mijn moedervlekken

mijn lippen

mijn mond.

Daarvoor in de plaats groeiden er lange, grijze haren op mijn rug.

Mijn achterbenen werden korter.

Mijn armen wonnen aan spierkracht.
En uit mijn tenen schoten sterk gekromde nagels.
Poef! Ineens! Alsof het de normaalste zaak van de wereld betrof.
Ik was niets bijzonders aan het doen, ik vouwde mijn was.
Lappen textiel bedoeld om mij de schaamte van het naakte lichaam te besparen.
Een schaamte die zich nu heeft verplaatst naar de camouflerende strepen op mijn flanken.
Mijn gebit is vergeeld.
Mijn tandvlees ontstoken.
En waar eerst de zachte huid van mijn vulva zetelde,
zwingelt nu een lap vlees in de vorm van een snikkel.
Een pseudopenis, een geboortekanaal en plasbuis, een machtsmiddel en penetratiekoker.
Nooit eerder heb ik met mijn tong mijn schaamdelen kunnen proeven.
Nu penetreer ik slalomend mijn eigen genitaliën en geniet ik ervan.

Genieten...

Wat is... genieten?

- *Langzaam sluipt Faycal bovenop de hoge rots naderbij.*

Ben ik ooit beest geweest? Heb ik ooit borsten gehad?

Roofdieren maken ze af.

Ze snijden de kop eraf en houden het als trofee omhoog.

Kijk hier! Hier is ze dan! HADJIRA! De hyenakoningin!

...

Als ik in mijn karkas kon snijden,

dan sneed ik mijn lever eruit.

Ik prakte het in stukjes en voerde het aan mijn kinderen.

'Geniet van mama,' zei ik dan. 'Kom op, eet! Geniet me!'

Maar ik heb geen kinderen.

Dus ze zullen mijn dood niet kunnen genieten.

De schaamte niet kunnen verscheuren.

Het gif niet kunnen verteren.

Het stopt hier.

Bij mij.

Het moet bij mij stoppen.

...

Was het nodig?

Was het 't waard?

- *Slaakt een diepe zucht, staat op...*

Faycal

En? Was dat het? (*aoud stopt met spelen*)

Verschrikt draait Hadjira zich naar Faycal.

Hadjira

Als er een bocht komt, sla je af.

Als je springt, spreid je je klauwen.

Faycal

Als je zin hebt, heb je zin.

Hadjira

Kijkt beschaamd omlaag.

Faycal
Ben je tevreden?

Hadjira
Heb ik spijt?

Faycal gaat relax op de hoge rots liggen.

Hadjira
Het zijn cirkels.
Eindeloze cirkels.
Ze draaien en draaien.
Als een wiel dat geen einde kent.
Maar zelfs de dood stopt dat niet, of wel?

Faycal
Schudt zijn hoofd.

Hadjira
Verander me!
Verander me in zand!

Faycal
(verbaasd) Je vergist je...
Ik was het niet... Ik heb je nooit je schoonheid afgenomen.

Hadjira
Maar je kunt het wel!

Faycal
Wat?

Hadjira
Me veranderen...
Me veranderen in zand!

Faycal
Kijkt Hadjira geïntrigeerd aan.

Hadjira
Doe het!
Verpulver me!
Vermaal mijn hersenen tot gruis!

Faycal
En dan?

Hadjira
Dan ben ik uit het bestaan verwijderd.

Bevrijd van goed en kwaad.
Eindelijk verlost!

Faycal denkt na.

Faycal
Een cactus.
Zo ver kan ik gaan.

Hadjira
Een cactus?

Faycal
Niemand die je dan wat doet.
Niemand die je nog wat maakt.
Maar toch leef je...
Ken je een bestaan,
geniet je de zon,
de dieren om je heen,
het leven...
Is dat niet je wil?
*Schuld*vrij zijn?

Hadjira
O, God, wat bezielt me!
God is Goedheid.
Hij heeft me vergeven...
Hij beware mijn ziel...

Faycal
God? (*lacht*) Welke god?

Lange stilte.

Hadjira
Een cactus?

Faycal
Een cactus.

Hadjira draait zich naar het publiek, kijkt hen angstig aan en knikt.
Faycal laat zich dat niet drie keer zeggen en transformeert Hadjira tot een cactus.
De aoud begint te spelen.

Scène 28. Akila's finale

Akila wandelt vanuit de achterste coulissen, vanaf de rechterkant, het toneel op.
Haar wonden al meer genezen, haar ogen helderder dan ooit.
Ze loopt met een trage, trotse stap naar voren.
Faycal staart haar van hoog op de rots tevreden aan.

*Ze draait zich even om,
ziet Faycal en knikt hem toe,
Faycal knikt haar eveneens vriendelijk toe; een afscheid.
Akila draait zich weer terug naar het publiek,
loopt verder naar voren,
blijft staan bij Hadjira, de cactus,
kijkt ernaar,
neemt een grote hap,
en loopt al kauwend verder de zaal in.
Faycal laat een vieze, vuile grijns zien en verdwijnt dan de coulissen in.
Akila verdwijnt door de achterste zaal deur.
Hadjira blijft midden op het podium achter, als cactus, verminkt en aangevreten.*

*De aoud dooft uit. De muzikant loopt van het podium af en verdwijnt.
De lichten doven langzaam uit.
Doek blijft open.*

EINDE